

Den første Sag paa Dagsordenen var:

Anden Behandling af Forslag til Lov angaaende en forhøjet Ligning til Tisted og Hjørring Amters Skolefonds.

(Første Behandling findes i Tidenden Sp. 812.)

Der var ikke stillet Ændringsforslag.

Lovforslagets Indhold samt Spørgsmaalet om dets Overgang til 3dje Behandling sattes under Forhandling.

Ingen begærede Ordet.

Lovforslaget Indhold (se Tillæg C.) og Sagens Overgang til tredje Behandling vedtoges uden Afstemning.

Derpaa gik man til:

Anden Behandling af Forslag til Lov om Afhændelse af Skovridergaarden „Marie-lund“ og Skoven „Indelukket“ ved Silkeborg samt om deraf følgende Forandring i Lønningsvilkårene for Embedet som Skovrider for Silkeborg Skovdistrikt.

(Første Behandling findes i Tidenden Sp. 831.)

Intet Ændringsforslag var stillet.

Lovforslagets Paragraffer samt Spørgsmaalet om dets Overgang til tredje Behandling sattes til Forhandling under et.

Frijs-Frijsenborg: Der hersker jo Enighed om selve Lovforslaget, saa jeg skal ikke omtale dette, men ønsker blot at lægge et godt Ord ind for Silkeborg. Det er selvfølgelig ikke min Mening her at ville antyde, at Silkeborg paa nogen Maade skulde lukrere ved Statens Salg af den her omhandlede Skov, men paa den anden Side forekommer det mig, at naar Staten gaar til at sælge en Ejendom som denne, er der et Hensyn at tage til en Kommune, der vistnok snart vil kunne regnes blandt de jyske Købstæder. Der har i den senere Tid i disse vist sig en ganske bestemt Tendens til at faa Parker og Forlystelsessteder, altsaa Steder, hvor Publikum kan færdes, og jeg finder, at denne Tendens er ganske fornuftig og maa støttes. Jeg mener der-

for, at hvis der fra Silkeborg fremkommer et for Ministeriet acceptabelt Tilbud om Køb af det paagældende Areal, skal man gaa ind derpaa, selv om man muligvis gennem en Auktion kunde opnaa et bedre Bud. Jeg mener, at der bør tages Hensyn til et Ønske fra Silkeborg, særlig henset til, at det kommer fra en Kommune, som ligger centralt i Jylland, er i god Fremkomst, og som i den nærmeste Tid har Udsigt til, baseret paa, at den har Bade-etablissement og andre af den Slags Institutioner, at kunne blive en stor og blomstrende By.

Landbrugsministeren (A. Hage): I Anledning af det ærede Medlems Henstilling om, at Silkeborg Kommune eventuelt maatte kunne blive Ejer af dette Areal, som paatænkes solgt i Henhold til det foreliggende Lovforslag, skal jeg udtale, at jeg har megen Sympati for denne Tanke, selvfølgelig paa Betingelse af, at Arealet bliver vedligeholdt som Lystanlæg for Kommunen, og at der bliver paalagt det en Servitut om, at Arealet ikke maa bebygges. Det drejer sig jo her kun om det Areal, som er bevokset med Skov, og som paatænkes solgt i Forening med selve Skovriderjorden. For saa vidt Skovriderjorden bliver solgt til Silkeborg Kommune, bør det efter min Opfattelse tillades, at den udparcelleres, hvorimod der bør lægges Servitut paa Skovstykket — de 41 Tønder Land — om, at det ikke bør udparcelleres eller bebygges. En lignende Henstilling som den, det ærede Medlem rettede til mig, er fremsat i det andet Ting, det synes altsaa, at der i begge Rigsdagens Afdelinger næres et Ønske om, at Silkeborg Kommune maa blive Ejer af dette Areal, og jeg skal derfor tage de til mig rettede Henstillinger under den velvilligste Overvejelse.

Lovforslaget har jo i øvrigt ikke givet Anledning til Bemærkninger fra det høje Tings Side, og jeg tør vel derfor ogsaa gaa ud fra, at der ikke er nogen Meningsforskel med Hensyn til selve Lovforslaget, der jo gaar ud paa i Kontinuitet med tidligere af mig for det høje Ting fremsatte Forslag at begrænse det Areal, som Statens Skovridere sidde inde med som Embedsjord, idet det for mig staa klart, at store Embedslodder for Skovridere ere ugunstige for dem og i økonomisk Henseende i Stedet for at være dem til Hjælp og Indtægt tværtimod medføre økonomiske Vanskeligheder for dem, foruden at de tage langt mere af Skovridernes Tid, end det er hel-